

— החידוש אינו מצדי, שהרי מפורש הוא בשו"ע הלכה למעשה, ומה חידשתי בזה. והטענה שיש כבר חזקה כמה שנים, הרי [טענה זו שמעתי גם בשאלת הנסיעה באניות ישראליות] ולא מצאתי לה סמוכין בפוסקים, כ"א ההיפך . . . , "ההצדקה" על כל המצב, הוא כנראה הנאמר במאמר דא"ח (שלע"ע לא נתברר לי מי הוא שאמרו או כתבו, אף שכנראה יש בו גם ענינים מאדמו"ר הזקן) ד"ה ואת האלף ותשע"ה המשל, שדורותנו הם בגדר התעלפות עמוקה ביותר, [ולכן לחשו לבני"ה השם באונם, ביאת הבעש"ט ששמו ישראל], וההתעלפות גם צד הטוב בה, כי באם היתה איזה הכרה, לא הי' אפשרי לסבול הצער וכו'. וד"ל.

. . . ויהי רצון שכיון שמתקרבים לחדש כסלו הוא חדש הנסים והגאולה, ודוקא בשמן שאינו מתערב עם שאר משקים, ובאופן דמוסיף והולך מוסיף ואור, ושוללים אפילו הענין דפרי החג [ז.א. או"ה כפי שמגינים עליהם בביהמ"ק — ג"כ לא] הנה סו"ס נזכה לקיום היעוד, יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך, והלואי בעגלא דידן ועוד קודם להתחלת חדש האמור.

בברכה לבשו"ט,

מ. שניאורסאהן

. . . במש"כ שבאגה"ק סוס"ט ולדבקה בה צ"ל בה' — לכאורה: א) לא יעלה יפה ההמשך, "דילה" (דקאי על סוכת דוד [או דילי — דוד]).
(ב) לעיל מזה מדובר ע"ד עבודת ה' או סוכת דוד, ולא ע"ד לדבקה בה'.

בהוצאות הראשונות של אגה"ק איתא כמו שלפנינו, אלא שאין שם הנ"א. — ונראה דקאי, "בה" על סוכת דוד — מלי, שכינה וכמרו"ל בכ"מ לדבקה בשכינה. — להעיר (לכללות הענין) מלקו"ת חוקת סג, ד. שם ראה כ, ב.

בשאלת . . . ישראליות: ראה לעיל אגרת ז"מ, ובהנסמן בהערות שם.

ד"ה ואת האלף: נדפס בס' מאמרי אדה"צ בראשית-שמות ע' תיט ובמגדל עז ע' תפד. הקטע המועתק בזה נדפס במג"ע ע' שנת, והוא חלק מד"ה להבין הקושי" (ראה לקמן).
לא נתברר לי: ראה שם ע' תקד בהערות. ובמגדל עז ע' תפג — בקשר לד"ה ואת האלף ובמגדל עז ע' שנו — בקשר לד"ה להבין הקושי". ונראה שבכת"י שלפני כ"ק אדמו"ר שליט"א באים שניהם בהמשך אחד, ולכן מסיים ש"ש בו גם ענינים מאדמו"ר הזקן.